



Óember és/vagy új ember

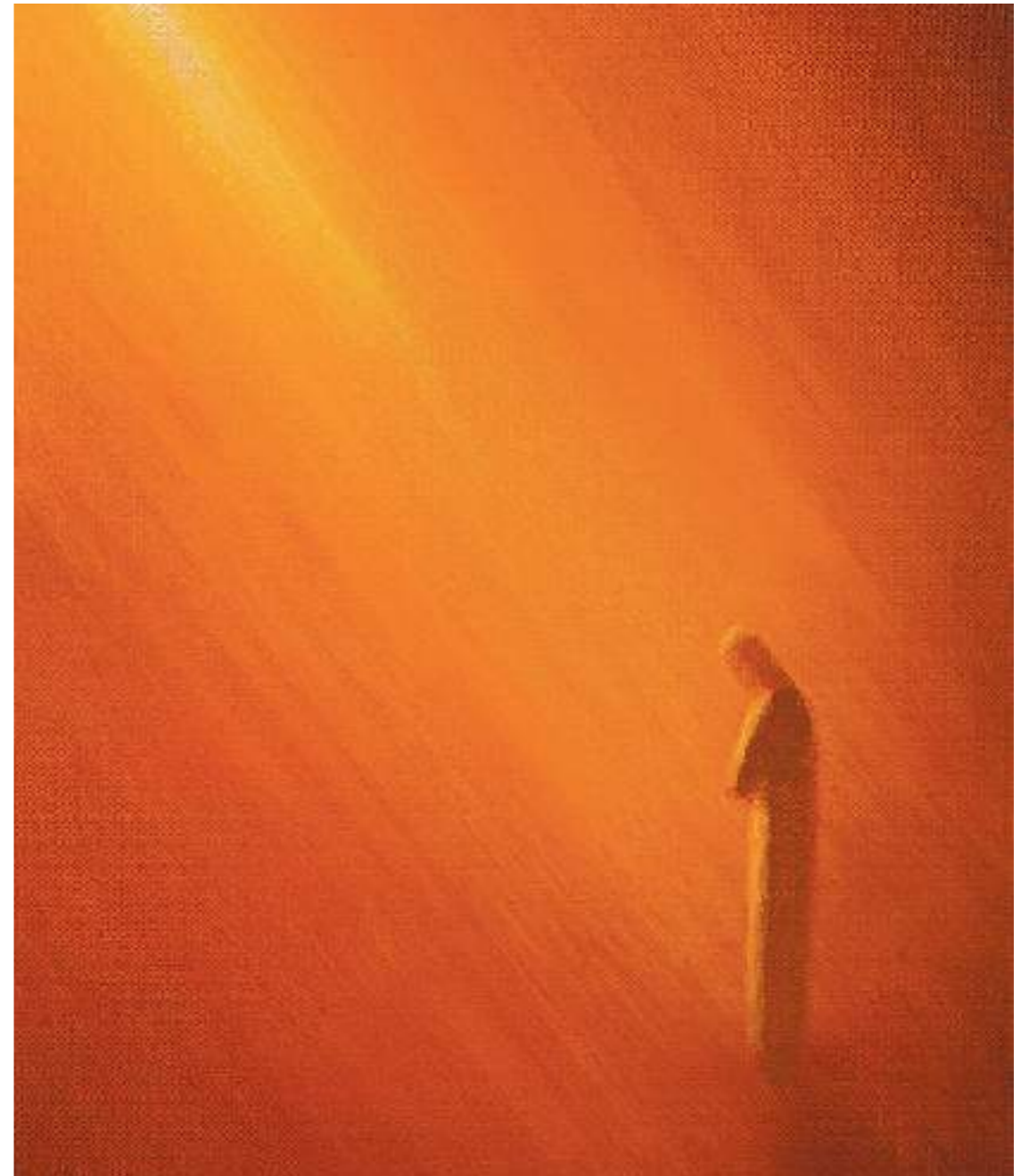
dr. Szalai András

minek tartjuk magunkat?

Amit magunkról tartunk,
azt fogjuk tapasztalni.

Ez kihat

- a hitéletünkre,
- a lelkeségünkre,
- a teológiánkra,
- az istentiszteletünkre.



a harc

Kísértés: lelki feszültség

- kívülről támadás
- belülről árulás.

Kísértés többnyire:

- jónak teremtett dolog,
de nem a helyén
- sajátnak érezzük,
nehéz megölni...

Bűntudat? / Szégyen?



az ellenfelek?

Óember **vs.** új ember:
régi, bűnös énünk
új, igaz énünk ellen?

Ha a **tetteid** határozzák
meg azt, **ami vagy**:

- hol igaz, hol bűnös
(váltott identitás)
- egyszerre igaz és bűnös
(kettős identitás)



a probléma

Bűntudat: elítélem,
amit tettem.

Szégyen: én magam
vagyok elítélendő.

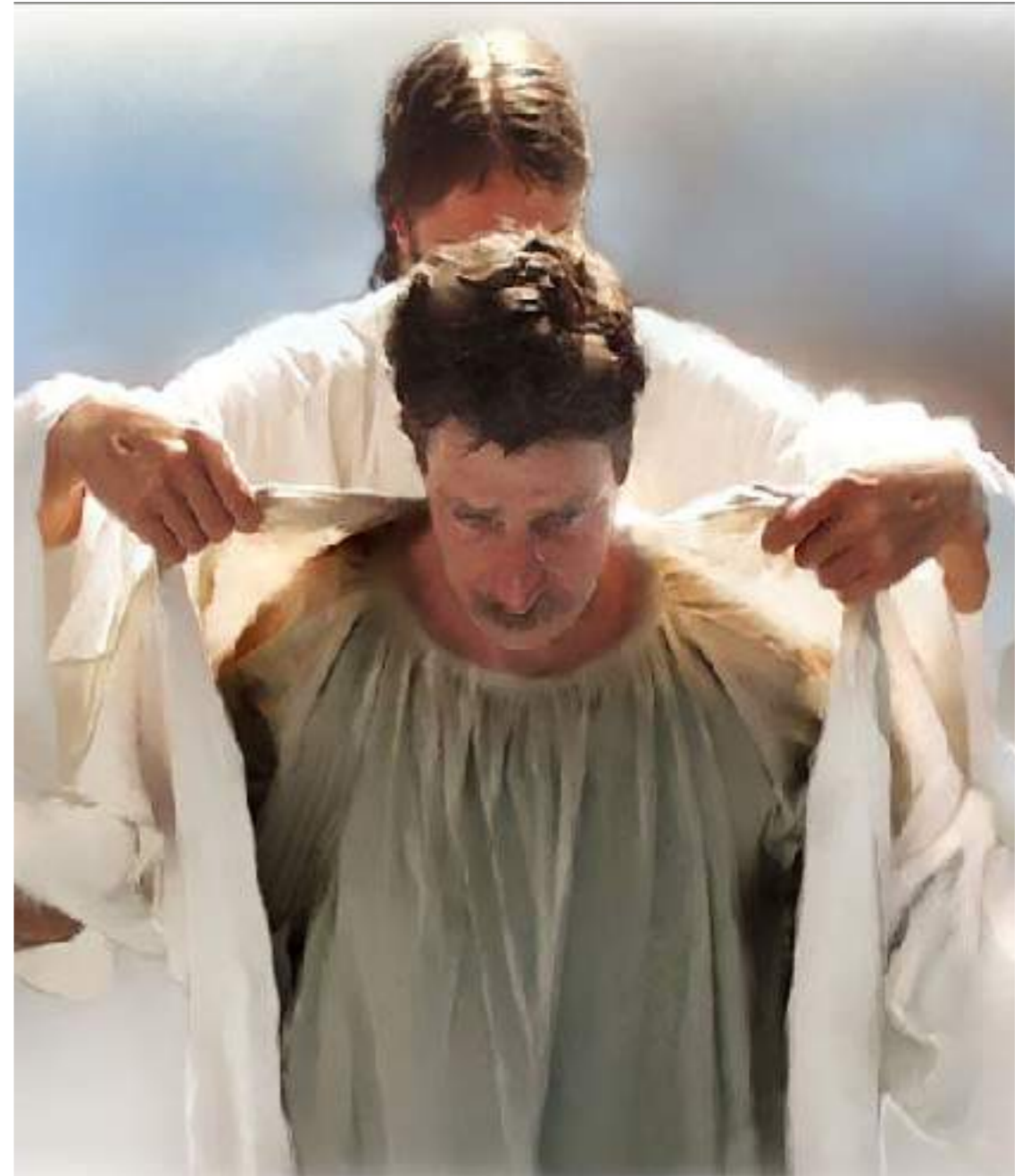
- Növekedés hiánya,
képmutatás, kétségbe-
esés, összeomlás...
- Kegyelem vigasza (?):
igaznak nyilvánítva, de
valójában bűnös...



az alternatíva

Ami **vagyok**, az alapján ítélném el, amit tettem, sőt, magát a kísértést:

- szent és igaz vagyok
- a bűnhöz semmi közöm
- meghaltam a bűnnek, élek az Istennek (Róm 6 és 8. fejezet).



fogalmak

Az ÚSZ-ben az újjászülett hívő **sehol** sem „bűnös”, **mindenhol** igaz és szent.

Mit jelent?

- nem = büntelen
- de a bűn nem uralja
- testiből lelkivé kell növekednie.



fordítás, értelmezés

Pontosítandó fordítások:

- 1Jn 1:10
(nem **vétkeztünk**)
- Ef 4:22-24 (levetve,
felöltözve és megújulva)
- Gal 2:15-16 (mi „természet szerint” zsidók és nem „népek közül való bűnösök”, tudva...)

A Róm 7:14-25 **kétféle** értelmezése:

- Pál a **keresztény** tapasztalatot fogalmazza meg (Augustinus nyomán Luther, Kálvin): **rabság**
- Pál a **törvény alatti** élményére utal (E/1. „arc csinálás”), a keresztény tapasztalat a Róm 6. és 8. fejezetben: **szabadság**

Összefoglalás

Az emberben **nem** a régi és az új ember harcol.

A régi ember Krisztussal együtt meghalt.

Az új ember **maga a csatatér**, az, ami kifermálódóban van.

Fáj, mert élünk.

A Lélek küzd bennünk a „test”-tel (Gal 5).

